A°. 1824. N°. 26.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 1 MAART.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR VAN ZUID HOLLAND, gezien de Missive van den Heer Opper-Jagermeester van Zijne Majesteit, Opper Houtvester voor de Noordelijke Provincien, van den 2 Februarij 1824, No. 72, ten aanzien van de sluiting der Visscherij met primo Maart 1824 en tevens verzoekende, dat, indien daartegen bij Heeren Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland geene bedenkingen bestaan, daarvan de spoedige aankondigingen te doen, overeenkomstig des Konings besluit, in dato 5 July 1822.

Gelet op de deliberatien van Heeren, Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland van den 10 Februarij 1824, zich daarbij met het gevoelen van den Heer Opper-Jagermeester van Z. M., Opper-Houtvester voor de Noordelijke Provincien; met opzigt tot het sluiten van de Visscherij met primo Maart 1824 vereenigende.

Brengt bij deze ter kennisse van alle daarbij belanghebbenden, dat, ter conservatie van de Visscherij, dezelve zal gesloten zijn van den eersten Maart aanstaande tot en met den eersten Mei daaraanvolgende, met uitzondering echter van alle zulke Visscherijen, hetzij langs de stranden, hetzij in de rivieren of binnen-wateren, als bij vroeger niet gebrogeerde placeten mogten zijn vrijgesteld, en speciaal van de Visscherij van Steur, Elft en andere Vroonvisch in de buiten-rivieren en binnen-wateren, alsmede van alle Aal en Paling in de rivieren en binnen-wateren; terwijl ter vermijding van misbruik, ten aanzien van de laatstgemelde Visscherij, voor zoo veel de vlieten, wateringen en sloten aangaat, daartoe alleen van Aal-korven gebruik zal mogen worden gemaakt.

En ten einde niemand daarvan eenige onwetendheid zou kunnen voorwenden, zal deze alomme worden gepubliceerd en geaffigeerd, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan te *'s Hage*, den 27sten Februarij 1824.

De Staatsraad Gouverneur voornoemd,
VAN DER DUYN.

KENNISGEVING.
VAN DE DAGEN DER LOTING VOOR DE NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTEREN DER STAD LEYDEN, — ontvangen hebbende van Mijnheer den Gouverneur van Zuid-Holland, de *alphabetische naamlijst* van alle de personen, die aan de lotinge der Nationale Militie van den jare 1824, deel moeten nemen, — brengen bij dezen ter kennis van de belanghebbenden, dat voornoemde naamlijst ter visie van elk en een ieglijk zal leggen in een der vertrekken van het Raadhuis, van Zaterdag den 21 Februarij tot Zaterdag den 28 Februarij des, met dien einde een ieder in staat zoude zijn, om, ingeval hem op die lijst eenige personen of omstandigheden mogten voorkomen, die op dezelve nog zouden behooren te worden aangeteekend of daarvan moeten worden weggelaten, hiervan den Heer Militie Commissaris kennis te geven; — alsmede dat de loting zal plaats hebben in de *burger-Hoofdwacht*; en wel:

Op Woensdag, den 3 Maart 1824
Des voormiddags ten *tien* uren, voor de ingeschrevenen, wier familie-naam begint met de letters
A, B en C.
Ten *twaalf* uren, voor hun, wier familie naam begint met de letters
D, E, F, G en H.
En des namiddags ten *één* ure, voor die genen, wier familie-naam begint met de letters
I, K en L.
Op Donderdag, den 4 Maart 1824.
Des voormiddags ten *tien* uren, voor de zoodanigen, wier familie-naam begint met de letters
M, N, O, P en Q.
Ten *twaalf* uren, voor hun, wier familie-naam begint met de letters
R, S, T en U.
En eindelijk 's namiddags ten *één* ure, voor die genen, wier familie-naam begint met de letters
V, W, Y en Z.

Zullende ieder opgeschrevene bij een billet worden ingeroepen, om tot de loting ter voorsz. plaatse op te komen, op den dag en het uur, in deze kennisgeving uitgedrukt.

En vermanen Burgemeesteren voornoemd, alle de genen, wien zulks zoude mogen aangaan, om tot de loting op te komen, op de plaats, dag en uur, in het oproepings-billet vermeld; terwijl de zoodanigen, welke door ziekten of andere wettige redenen belet worden aldaar te verschijnen, zich door hunne Ouders, Voogden of Curators zullen moeten laten vertegenwoordigen. — Waarschuwende bij dezen, dat tegen de genen, welke in het een of ander palatig mogten blijven, overeenkomstig de wet zal worden gehandeld.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeesteren der Stad Leyden, op den 16. Februarij 1824.

J. G. DE MEY, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
P. A. DU PUI.

TURKYEN.

KONSTANTINOPOLEN den 26 Januarij. De Russisch Keizerlijke Staatsraad Minclaky, wiens aankomst in de hoofdstad, door het hem overgekomen ongeluk op zijne reis van Lemberg naar Hermannstadt was vertraagd, is den 28 dezer gearriveerd, en door een der voornaamste Officieren van den Reis-Effendi, namens de Porte, met de meeste eerbewijzingen naar Oostenryk gebragt ontvangen.

De Stedehouder van Widdin Derwisch-Mustapha Pacha, is tot Opperbevelhebber benoemd van het groote leger, hetwelk voor den aanstaanden veldtogt tegen Moren bestemd is en 80 duizend man sterk zal zijn, en heeft bevel ontvangen om zich hoe eerder hoe beter naar het Hoofdkwartier van Larissa te begeven. In zijne plaats is Rafchid Mehmed Pacha tot Gouverneur van Widdin aangesteld.

De toebereidselen tot de nieuwe expeditie worden door de Porte met den grootsten ijver voortgezet. Naar alle Gouvernementen zijn geboden vertrokken om de bevolen lichtingen van knapen en verlaatsen te dezelven tegen de in opstand zijnde districten van Griekenland te laten optrekken. Ook worden de toebereidselen ter zee met ijver voortgezet. Intusschen was in den vorigen nacht in de wijk van het Arsenaal een brand uitgebroken, die zoogenaamd dat gedeelte der Stad en de nabij gelegen scheepswerven met vernieling bedreigde; doch het was de krachtdadige pogingen van den Kapitan Pacha en der overige toegesnelde ambtenaren gelukt, de vlammen na verloop van eenige uren te stuiten, zonder slechts drie koren-magazijnen in de asch werden gelegd.

De Patrona-Bey of Vice Admiraal, die in de Dardanellen het bevel voert, is wegens nalatigheid in den dienst, waar door Griekse Kapers zich tot in de nabijheid der aldaar zijnde Kasteelen hebben durven wagen, afgezet en naar Cijprus verbannen; de tegenwoordige derde Admiraal is hem opgevolgd, en heeft last gekregen, zich gereed te houden, om met tien of twaalf Schepen voor de Dardanellen te zeilen.

De ratificatie van het tractaat, hetwelk in de maand July laatstleden tusschen gevolmagtigden der Porte en Perzie gesloten was, heeft, door misstel van de zijde van het hof van Teheran, nog geen plaats gehad, en dit zal aanleiding gegeven hebben tot de verschillende gerüchten over nieuwe oneenigheden, welke tusschen de Porte en Perzie uitgebroken waren, en zelfs over gevechten, die op de grenzen zouden geleverd zijn, doch waarvan noch de Porte, noch een der vreemde gezantschappen, officieel kennis hebben.

Verscheiden bloedverwanten van eenige der voornaamste Griekse familien in de hoofdstad, die, gedurende langen tijd, verbannen waren, zijn dalangs terug gezonden; de voormalige bankier van het russisch gezantschap *Daudi* bevindt zich onder denzelven.

Zijne Majesteit de Koning van Pruissen heeft den heer von Militz, welke tot nu toe zijn zaakgelastigde bij de verheven Porte was, tot Minister Resident benoemd.

De Koninklijke Fransche Gezantschapsraad de Ruffin, de oudste der alhier zijnde diplomatieke beambten, die gedurende zijnen acht en zestig jarigen dienst deszelfden maleis den post van zaakgelastigde heeft bekleed, is den 19den alhier in den ouderdom van drie en tachtig jaren overleden.

De gezondheids-toestand der Hoofdstad en derzelver omstreken is, niettegenstaande het buitengewoon zachte en voor het jaargetijde zelfs warme weder, bij voordurend zeer voldoende en in de Peit-hospitalen zijn geene zieken.

DUITSCHLAND.

NEURENBURG den 19 Februarij. (*Bijzondere Correspondentie*). Lieden, welke door hunne diplomatieke betrekkingen, de staat van zaken te Konstantinopolen volmaakt weten, twijfelen grotelijks of de Porte een stellig antwoord zal geven op de Nota, welke de Ministers van Engeland en Oostenrijk, ingevolge de bevelen van hunne respective Gouvernementen, gezamenlijk met het Hof van Petersburg aan den Divan moeten adresseren. Dezelve heeft de vrijg ten doel, of de door Rusland voorgestelde grondslagen, om tot eene eindelijke schikking tusschen de beide Rijken te geraken, zuiver en eenvoudig, dat is te zeggen zonder eenige wijziging, aangenomen zullen worden. Deze nieuwe onderhandelingen zullen nog veel tijds kosten, zoo niet Rusland eene beslissende partij neemt, die namelijk van ernstige krijgstoerustingen, want de Turkse Minister schijnt den krijg, welke hij zich heeft afgeteekend, niet te willen overschrijden, eischende, alvorens zich met iets te willen inlaten, dat de Russische troepen den linker oever van den Donau verlaten en naar het inwendige van hun land terugkeeren, op dat de Ottomaansche troepen, welke den regter oever van dien vlóed bezetten, beschikbaar kunnen gemaakt worden, om tegen de Grieken te marcheren. Aldus kan men besluiten, dat de

(*Het vervolg op de Kant van dese Blaan.*)

Engelsche Zeemagt en de Algerijnen reeds vijandelijkheden hebben plaats gehad. Brieven van Gibraltar en Alicante, heden alhier aangekomen, delen ten dien opzichte de volgende bijzonderheden mede:

„Een Zweedsch Schip, hetwelk den 14 January van Algiers onder zeil was gegaan, meld dat een stoker, bestaande uit drie Fregatten, een Brik en een Korvet den 10de in zee was geloken om op de Spanjaarden te kruisen."

„Een ander Schip van Gibraltar heeft dit oogenblik de haven van St. Orus zien loopen, verwaarde hetzelve de wijk had genomen voor de storm, welke het op de hoogte van Kadix heeft ondergaan. De Algerijnen hadden zich reeds van vijf Spaansche Schepen weten meester te maken, toen de Engelsche Schepen, welke zich nog in de nabijheid bevonden, te hulp kwamen, en de vierde Bladzij.

Granville met den Minister van buitenlandsche Zaken, is weerwil der tegenwoordigheid van den Russischen Staatsraad Minciaky, en alsmede van die alles niet zal eindigen of Turkijen moet zich op eene ernstige wijze bedreigd zien.

FRANKFORT den 26 Februarij. Van Semlin schrijft men de dato 17 dezer dat men aldaar een brief van Silistria had ontvangen van den 9 dezer, waarin gemeld wordt, dat de Kapitein Diemant voor de derde reis met drie dezer mijn oudste met een rijken buit van de kusten van Vlaanderen, Zeeland, Holland, Friesland, Groningen, Overijssel, Gelderland, Utrecht, Noord-Brabant, Limburg en Luxemburg, zijn dalangs terug gerobben; de voormalige bankier van het russisch gezantschap *Daudi* bevindt zich onder denzelven.

Te Hamburg hebben in de jongste 8 maanden 2 duizend 500 menschen, voor het merendeel Duitschers, hun leven gedolven, uit de Pesthuizen, welke aldaar gevestigd zijn, en waar men steeds het grootst oogverdriet gevoelde, dat de Pest in de Stad zelve de wijk had genomen voor de storm, welke het op de hoogte van Kadix heeft ondergaan. De Algerijnen hadden zich reeds van vijf Spaansche Schepen weten meester te maken, toen de Engelsche Schepen, welke zich nog in de nabijheid bevonden, te hulp kwamen, en de vierde *Blaan.*)

LONDEN, den 24 Februarij. Berichten uit

GROOT-BRITTANNIEN.

MENGELINGEN.

ZEDELIJKE VERBETERING VAN HET LOT DER GEVANGENEN.

Fiat justitia, ne pereat mundus. Doch zou' dit alleen de bedoeling des Regts zijn, dat hetzelve alleen noodzakelijk ware ter verhoeding van den geheelen ondergang der wereld? Berust dan het algemeen bestuur niet in de handen der Hoogste Regtvaardigheid, welke in de gevolgen der zuveren, waar aan de menschen zich schuldig maken, weldadige middelen heeft gelegd tot derzelver zelfsverbetering en wederkering tot pligt?

Aan de tegenwoordige orde is de verzachting van het lot en de verbetering van den zedelijken toestand der gevangenen. Het, gen weleer tot de *pia desiderta* van opregte menschenvrienden behoorde, en waar door zich, vooral een HOWARD, heeft beroemd gemaakt, is thans door edele Mannen opgevat, en kan de poging, om deswegens een Genootschap op te rigten, niet dan prijzenswaardig geöordeeld worden.

Die een oogmerk wil, moet ook de middelen willen, om hetzelve te bereiken. Het is zeker *geld*, hetwelk hier, gelijk bij de meeste menschelijke inrigtingen, op den voorgrond staat, als tot de volvoering der bedoelingen noodzakelijk, doch hetzelve is geenszins genoegzaam, om het menschlievend plan tot stand te brengen. Er moeten vele vooroordeelen opgeheven, weggeruimd en geheel vernietigd worden. En dit is hoogstmoeijelijk, zoo de Wetgevende Magt daar toe niet medewerkt, en de strafwetten zoodanig ingezigt of gewijzigd worden, dat zij de zoo heilzame bedoeling in de hand werken.

Gelijk het eene zeer moeijelijke taak is den zedelijken toestand der gevangenen, stande derzelver gevangenis, gunstig te verbeteren, komt het ons nog moeijelijker taak voor, om hen, na het verlaten der gevangenissen, weder in de Maatschappij, als verbeterde schepselen, op te voeren en aan haar, als werkzame leden, terug te geven. Het is waar, dat niet het schavot, niet de straf, maar de gepleegde misdaad, met al derzelver omstandigheden, den mensch onteert en zijne schande uitmaakt, doch heeft deze waarheid een algemeen vooroordeel tegen zich. In de oogen der menigte is hij schuldig, die op een regtelijk vonnis wordt veroordeeld. Zij onderzoekt niet naar de omstandigheden des gestraften, den toestand des ongelukkigen, de menigvuldige bijoorzaken, den oorsprong, de verleiding, de onbedachtzaamheid, en zoo vele andere stoffen, waar uit de kwaden voortvloeijen. Zij bedenkt niet, dat de schuldige eenmaal onschuldig was, en vooral dat een misdrijf, hoe verachtelijk, snood en strafbaar ook, vaak uit onvoorzigtigheid, onbewaakte drift en onbetengelde neiging gepleegd, den geheelen mensch zoo niet kan aantasten, dat hij daar door tot allen goed ongeschikt is en voor zich zelven, voor de Maatschappij geheel verloren moet geacht worden. Zij pleegt geen raad met het diep berouw, het smartelijk gevoel, hetwelk den strafschuldigen foltert, noch met het goede voornemen, om zijne misdaad, zoo het mogelijk is, door een opvolgend goed gedrag te herstellen. Wij spreken hier niet van moedwilligen, verharde booswichten, welke, als ballasten der Maatschappij, steeds op roof en moord bedacht, voor geen eergevoel, voor geene verbetering vatbaar zijn, maar van de ongelukkigen, welke niet geheel zedeloos en misdadig, in hunne eigen harten het gevoel van hunne misdaad en schande omdragen, en misschien geene boosdoeners zouden geworden zijn, zoo zij niet onbedachtzaam aan de verleiding gewaagd en in de gelegenheid geweest waren, om hunne pligten te schenden. Wie eens gestolen heeft, noemt de menigte, altijd, een dief. Een oogenblik van overijling kan de blaam van verachting en schande niet dan zelden opheffen. De kerker voert het vooroordeel van misdaad en schande met zich. De schavotstraf weerstallen terugtred in de Maatschappij. Wie zou eenen bekenden dief in zijnen dienst, wie eenen geschavotteerden in zijne woning opnemen?

Deze zijn vooral de bedenkingen, welke de gesprekken uitmaken, en aan de bereiking van het edel oogmerk, om de gevangenen aan de Maatschappij, verbeterd en met gevoegzaam vertrouwen op die verbetering aan de Maatschappij en hunnen pligt terug te geven: bedenkingen eerder, welke steeds de ongelukkigen tot verbetering van hun eigen lot, op de wreedaardigste wijze, tegengewerkt, en, bij verachting en afwijzing, hen dikwijls, ja tegen gevoel, en zin, door de ontzettendste nooddruft en grievenden wolfshonger tot nog snooder gruwelen verleid hebben, dan waartoe zij ooit vervallen zijn, zoo de menschlievendheid zich hunner had aangetrokken, en zij, eerst ten prooi aan eigen verderf, en slagtoffers van heillooze vooroordeel wierden.

Maar hoe nu deze vooroordeelen te keeren? De mensch is een gezellig wezen. Hij vereenigt zich met anderen, en vormt eene Maatschappij. Maar dezelfde mensch is een zamengesteld wezen. Verscheidene driften, neigingen, begeerten en aanlagen liggen in hem en ontkiemen in deze zijne vereeniging met anderen, welke in zijnen eenzamen toestand zouden slapen, of voor hen geheel noodeloos zijn. Zij kunnen ten goede, maar ook ten kwade werken. De mensch is een zinnelijk en zedelijk wezen te gader. Aan zijne Rede getrouw, zouden zijne driften de heilzaamste uitwerking hebben, maar aan haren teugel losgerust, ontaardt hij in losbandigheid en hij misbruikt zijne vrijheid ten nadeele van anderen. De ervaring van eeuwen heeft bewezen, dat er, bij den storm der driften, wijze wetten nodig zijn, die denzelven beteugelen, en onderdrukken. Hoe hoog men de Rede ook in den mensch moge verheffen, en de Godsdienst van verbindende kracht aanbevelen, nooit schenen dezelven dat *algemeen* vermogen te bezitten, waar door het kwaad kon voorgekomen, of verhinderd worden. Zij vermogten immer veel, doch konden nooit, als algemeen geldig, beschouwd worden.

Elke staat gevoelde daarom ook, zelfs bij de eerste oprigting, denzelfs behoefte aan wetten, welke door het zwaard der geregtigheid moesten gehandhaafd worden. Deze wetten waren in den beginne meestal streng, de noodzakelijkheid, om opstanden te bedwingen, de zelfszucht te betoomen, de orde te handhaven, het gezag te vestigen, vorderde die gestrengheid, en hield het dreigende zwaard opgeheven. Waar het bestuur niet in vaste handen is, vernietigt zich hetzelve reeds in de opkomst. Van tijd tot tijd echter ondergingen deze gestrenge wetgevingen veranderingen, welke, naar mate van de toenemende beschaving der volkeren, tevens aanmerkelijk verzacht werden. Wij fidderen bij de uitgedachte strafwetten der eerste volkeren, bij de wreedste lighaamspijnigingen en schrikkelijkste doodstraffen, en danken, dat die bloedige dagen voor ons verleden en ons niets, dan een pijnigend gevoel overlaten van de wreedheid der menschen. Hoe onverlichter eenig volk is, hoe strenger de strafwetten moeten zijn: hoe beschaafder eene Natie, hoe zachter de zeden zijn, en de wetten ook minder met bloed behoeven geschreven te worden.

Wat zijn straffen en welke is derzelver oogmerk? Deze twee vragen zijn hoogstbelangrijk. Zoo als de ondervinding bewezen heeft, kan geen Staat zonder wetten, en ook niet zonder strafwetten bestaan. Er zijn middelen noodig, zoo wel om het kwaad voor te komen, als om hetzelve te straffen; doch de straf kan nooit worden aangemerkt als genoegzaam, om het begane kwaad te vergoeden, en dat de [illegible] door het ondergaan der straf, geboet heeft en nu vrij is van vorige misdaad. Hoe zwaar dé ligt eenige straf wezen moge, de misdaad blijft dezelfde en wordt door geen ligchaamspijn, smart, ja zelfs den dood, zonder zedelijke verbetering des gestraften, niet uitgewischt. Straf alleen kan dus de bedoeling niet zijn. De geregtigheid houdt haar zwaard niet opgeheven als doel, als oogmerk van wraak, als vergelding voor gedane onregt, als oorzaak van smart en pijn voor den genen, tegen welke zij het vonnis velt en uitvoert. Zij straft niet, alleen om te straffen of te verderven. De wreedaard, de ongevoelige, de onbeschaafde, de door drift vervoerde alleen kan smart als smart, kwaad als kwaad voor vergoeding beschouwen, en zich voldaan houden met eene lage wraak, met zijnen beleediger smart en kwelling aan te doen, neer en schande te berokkenen en hem in het verderf te storten; Doch de wijze stelt zich, bij de straffen steeds de zedelijke verbetering des misdadigen voor, en doet dezelve daartoe strekken. De straf is geen oogmerk, maar heilzaam middel, om door pijnlijk gevoel van de schande der misdaad het beroun op te wekken, om daaruit herstel van wangedrag te doen geboren worden. De straf tegen den overtreder van de wet moet eene nieuwe bewegreden zijn, om hem tot eerbied en gehoorzaamheid te verpligten. Het is een meesterstuk der strafwetten, het gewigt der straffen zoo in te rigten, dat de burger, zoo dikwijls verkeerde hartstogten of misdadige begeerten op hem de overhand krijgen, altijd tot de zijde der pligten overgaat. En, wanneer wij met den mensch raadplegen, zou dit niet gelden het heilzaam gevolg zijn. Hij toch, hoe verwaarloosd en bedorven, heeft altijd nog achting voor het zuivere pligtgebod en eerbiedigt hetzelve, door eigen gevoel, in anderen. De snoodste booswicht buigt zich neder voor de braafheid en regtschapenheid des waardigen mans, en zal dien liever vertrouwen, dan den medestander zijner wandaden, en zelf den vriend zijner misdadige geheimen.

Het is intusschen niet mogelijk, hoe beschaafd eene Maatschappij ook zijn moge, de straffen te verdierigen. Er is altijd onkruid onder de tarwe. Goede wetten schenken ons wel het geluk van den gezelligen staat, maar zij weigeren ons daarentegen die, welke wij in den staat der natuur konden genieten: zij beveiligen wel

(*Het vervolg op de Kant van dit blad.*)

Men zegge niet, dat het kwaad, tot een voorbeeld voor anderen, openbaar moet worden gestraft. Deze eilendige tegenwerping gelde voor den oppervlakkigen, maar zij wederspreekt zich zelven bij den nadenkenden. Zoo dit waar zij, dat in den gestraften misdadige een voorbeeld wordt geteeld, hetwelk ons van het kwaad kan terug houden, dan moesten wij hem veeleer zegenen, dan verschten, daar hij het middel is, waar door wij van het kwaad worden wederhouden. Wie toch zal de middelen niet zegenen, welke ons tot den toestand der deugd leiden, en wordt hij — wordt zelfs de snoodste booswicht dit heilzaam middel niet, daar wij zonder zijne openbare straf, misschien boosdoeners zonden zijn geworden?

Het is blijkbaar, dat zonder ligchaamspijnigingen de mensch aan de pligt kan gebonden worden. Men ziet dit in den Soldatenstand, waarin niet minder, mogelijk meer orde heerscht, dan toen stokslagen tot den pligt dwongen. Men ziet dit in de scholen, waar de kinderen ijveriger, naarstiger, leerzamer en vroliker zijn, dan toen de onderwijzer met roede en plak gewapend was. Men ziet dit in de huisgezinnen, waar de kinderen veel geschikter, zedigere, zachter en beter zijn, als zij niet gedurig in vreeze zijn voor de opheffing der onderlijke hand, steeds gereed tot kastijding, dan daar, waar het onderlijke onverstand, bij gebrek van beschaving en leiding, de teedere verstanden en harten door slaan en stooten wil leiden.

Indien vreeze en schrik alleen tot deugd moeten ververpligten, zal het welzijn met de zedelijkheid zijn gedaan. Neem de vreeze weg, of stel iemand buiten vreeze — laat hij vertrouwen op zijne schranderheid, zijnen invloed, en zich door zijne gelukkige omstandigheden en aanzienlijke betrekkingen boven de wet verheven achten, en hij zal in een booswicht ontaarden, die hij alleen door vreeze wordt geleid. Met de wegredenering van den schrik gaat dan de deugd verloren. Een geheel ander beginsel, dat der eerbied en achting voor de wet, welke tot volstandige pligtsbeoefening leidt, moet den mensch gebieden, en de redelijke overtuiging, dat hij het pligtsgebod heeft gehoorden, en zijn gedrag even zoo verhoeflijk voor zich zelven, als voor de Maatschappij en den Hemel is, moeten hem en zich zelven en aan de Maatschappij hergeven.

Wie de zedelijke verbetering van den mensch wil, moet alles weeren, hetgeen met dezelve in opstand is. Het inwendig gevoel van schande, van gemis der gezellige verkeering, de schrikking, waarop de menschelijk zijne medemenschen staat, is van meer gewigt, dan openbare schande, en zijne zelfverbetering zal, dat hij nog eens in de Maatschappij zal kunnen wederkeeren, en de schande hem niet zal tegenstaan of terug stooten, om op nieuw een werkzaam lid van dezelve te worden, zal hem, als van zelven, tot zijne verbetering en herstelling doen medewerken: Daar bij, in het tegengestelde geval, steeds overwegende, dat het openbaar schandaal hem voor altijd, als een misdadiger, heeft gebrandmerkt, zoo dat hij niets dan verachting en afwijzing zal ontmoeten, zich zal verharden, en alle verdere opleiding tegenstand bieden, zijnen dood wenschen en zoeken, dewijl hem zijne herstelling onmogelijk schijnt, en inderdaad, bij de gevoelens en veroordeelingen der menigte, onmogelijk wordt.

Niemand zal ontkennen, dat het *openbaar schandaal* altijd een groot belemmel zal uitmaken, om het groote en edel oogmerk ter verbetering van het lot der misdadigers te bereiken. Vergefelijk moge nog steeds eene overtreding van pligt geoordeeld en den berouw hebbende weder aangenomen worden, maar tegen eenen *geschavotteerden* is de algemene opinie te sterk vooringenomen, dan dat men ooit zal kunnen verwachten, dat zij in huiselijke kringen, zelfs bij de laagste volksklasse, in dienst zullen kunnen komen. Het is waar, dat men voor en met geld veel kan gedaan krijgen, — dat er wel lieden zullen gevonden worden, welke voor eene billijke toelage zich van zoodanige wezens zullen bedienen; doch in welke, misschien nog verderfelijker, toestanden, dan in de gevangenhuizen, worden zij verplaatst, dewijl toch steeds daar, waar het geld en de winzucht alleen op den voorgrond staat, die zedelijkheid zeldzaam gevonden wordt, welke, bij dagelijkschen omgang, door voorbeelden moet opgewekt, aangekweekt en gevestigd worden.

Is nu, om vele redenen, hier niet aan te voeren, de openbare straf niet zoo geheel te vermijden, dat zij den echter niet dan zeer zeldzaam en in de gevaarlijkste omstandigheden gebeurde: dat, bij de voorschriften der tegenwoordige, of invoering van nieuwe strafwetten, den redelijken mensch toch steeds in aanmerking worde genomen: dat men op elken misdadiger niet met diepe verachting, maar met medelijden ter neder ziet: dat men nooit aan de zedelijke verbetering van eenigen mensch, hoe snood zelfs, wanhope: dat waar de wet, de veiligheid en de nood de straffen voorschrijven, dezelven altijd zoodanig worden ingerigt, gewijzigd en toegepast, dat zij den ongelukkigen niet verderven, maar zoo veel mogelijk behoeden!

Edel en voortreflijk, prijzenswaardig en bevorderlijk is het oogmerk der Maatschappij, welke zich, de zedelijke verbetering der gevangenen aantrekt — groot en belangrijk de pogingen dier wijze en arbeidzame menschenvrienden, welke hunnen tijd en arbeid, zoo belangeloos, daar aan willen toewijden; — geroemd en geprezen een ieder, welke daar toe poogt mede te werken! Elk kan daar door, in zijne kring, een nuttig middel worden, om het voorgestelde doel te helpen bereiken: doch zoo het eene zaak is van het uiterste belang, hoe is hare bevordering dan in de magt van de hoogste Wetgeving? Hoog en geëerbiedigd zij hier hare rang, gezag en invloed, om de middelen, welke zij den verstandigen menschenvriend kan aanbieden, om zijne medegenoten, ja zelfs het nageslacht een gelukkiger lot te schenken, zoo dat de strafwetten, zelfs voor den verhardsten boosdoener, in zich oogmerken tot verbetering hebben, en de gevangenissen, in plaats van scholen voor misdrijven, wezenlijk instellingen worden tot berouw over, en herstelling van voorgaand gedrag. Toepasselijk is hier op het beeld, het geen ons zegt, dat alle hulp, die, in dien zin, van boven komt, werkt, even als de regen en de zonneschijn in de lieve lente: daar alle bijzondere poging van hare werking den daauw gelijk is, welke eerst den voordeel geeft, wanneer het weder van boven gunstig is.

ENGELSCHE CLUBS.

Er bestaan, in Londen, vele *Clubs*, welke de gezelligheid bevorderen, republikeinsche gevoelens inboezemen of levendig houden, en den publieken geest opwekken. Zij hebben alle hunne bijzondere of algemeene bestemmingen.

Elke Club heeft zijnen bijzonderen eigen naam. Sommigen zijn zeer talrijk en brengen jaarlijks groote sommen bijeen, ter bevordering of bereiking van voorgestelde bedoelingen. De *Humanij Society* deelt prijzen uit van alles, hetwelk de menschelijke elende kan verzachten.

De *High Club* spreekt over het openbaar gezag: in de *Society of the Sons of Ham* handelt men over de Koninglijke Regten. De *Societeit van de oude Britten*, de *Quintuple Alliance*, en *de vrienden rondom den waterbol* behooren tot de talrijkste. De tijd en het uur der bijeenkomsten zijn vastgesteld: er wordt gesproken, gegeten, gedronken, en men vormt ontwerpen, welke ook, zoo veel mogelijk, uitgevoerd of bevorderd worden. In deze Societeiten wordt niet gespeeld. Voor het spel zijn bijzondere Clubs, waarin meest wagspellen gespeeld en groote sommen verloren worden. Er zij echter in Londen maar drie van deze speel-Clubs, waarvan men geen lid kan worden, dan na voorgestelden goedgekeurd te zijn.

Ook de vreemde Gezanten hebben eene *Club*, waarin al het Ceremoniëel wordt afgelegd. Geen Gezelschap echter komt bijeen, om zich te vermaken, als dit vermaak niet aan den disch kan gevonden worden. Zelfs de koninklijke Societeit der Wetenschappen houdt zich daardoor staande.

De Spending Clubs worden voor de belangrijkste gehouden. Zij zijn dispunt-gezelschappen en scherpen den geest. De eerste ontstond in het begin der achttiende eeuw en is nog heden onder den naam van *Robin Hood* bekend. Zij is thans niet meer in bloei. *Swift*, *Goldsmith*, *Foote* en *Garrick* bezochten haar voorheen vlijtig. Zij is meer de heerschool geweest voor de sprekers in het parlement, en vele jeugdige Regtsgeleerden, en andere voornaam denken hebben zich in haar gevormd. De beroemde *Sacheverel* bezocht haar, tot aan zijnen dood. Men kwam, den winters, eenmaal in de week, te zamen: de intrede kostte zes Engelsche penningen: men twistte over allerlei onderwerpen. Daaruit werden er meer Societeiten op dezen voet ingerigt, waardoor deze in verval geraakte.

De herstelling van zoodanig Gezelschap, volgens het oorspronkelijke ontwerp, werd in den jare 1775 ondernomen. Eenige voorname lieden verbonden zich daartoe, en huurden eene groote zaal op eene aanzienlijke plaats. De zaal werd, zeer fraai verlicht: het hier drinken was verboden: de Vergaderingen werden, eenmaal, in de week gehouden den avonde van acht tot tien uren. Men gaf aan het Gezelschap den naam van de *Debatterende Societeit*. De wetten waren niet die van het Parlement ingerigt: de twiststoffen werden telkens in de Nieuwspapieren aangekondigd: acht le-

(*Het vervolg op de Kant van dese Bladz.*)

telk men dezelve, en dit geschiedt door leder dier partijen bij zijne tegenpartij. Den overwinnaar wordt meestal eene aanspraak van den Voorzitter begroet.

Door voortgezette twistredenen lierr mag gedulig, tegenspraak verdragen: voorvordeelen worden uitgeroeid: de menschelijke zeer wordt beschaafd, en voor de gezellige verkeering geschikt. Zoodanige Gezelschappen zijn tevens oefenscholen voor welsprekendheid, redeneerkunde, geestbeleid, en geven reeven een vermaak, hetwelk den mensch eene nuttige en heilzame verpozing verschaft, en hem doet gevoelen, dat hij meer, dan een bloot Maatschappelijk wezen is, maar een redelijk verworpen bezit, waar door hij voor zijne redelijke bestemming geschikt wordt.

Het was den genoeg, zijn voordeel op het spreken te vinden. Alle onderwerpen waren waardig tot halve Godgeleerde. Menschen van allerlei rang, staat werden, zonder onderscheid, tot dit Gezelschap toegelaten, door den Voorzitter, met deze toespraak geïnviteerd: dit werden de tegenstrijdige aandoeningen gestild, de opgezwollene gemoederen gekalmeerd, de opwelling of afkeuring van dezelve werd alleen door de opheffing der handen te kennen gegeven, en de opstellers stelling. Wanneer men zich wilde, dan werd de vraag voorgelezen, welke op den avond der zitting zou beoordeeld worden. Hij, die het eerst opstond, had dan het regt, om het eerst te spreken. Elk ander mogt slechts een wijle tot de vijfden toe spreken. De zandlooper wees den Voorzitter den tijd aan: doch dan moest hij eerst aan de Vergadering vragen, of zij den Spreker nog langer het woord gunde. De toehoorders waren hunne Rechters. Zij hebben alle hunne bijzondere of algemeene bestemmingen.

Elke Club heeft zijnen bijzonderen eigen naam. Sommigen zijn zeer talrijk en brengen jaarlijks groote sommen bijeen, ter bevordering of bereiking van voorgestelde bedoelingen. De *Humanij Society* deelt prijzen uit van alles, hetwelk de menschelijke elende kan verzachten.

De *High Club* spreekt over het openbaar gezag: in de *Society of the Sons of Ham* handelt men over de Koninglijke Regten. De *Societeit van de oude Britten*, de *Quintuple Alliance*, en *de vrienden rondom den waterbol* behooren tot de talrijkste. De tijd en het uur der bijeenkomsten zijn vastgesteld: er wordt gesproken, gegeten, gedronken, en men vormt ontwerpen, welke ook, zoo veel mogelijk, uitgevoerd of bevorderd worden. In deze Societeiten wordt niet gespeeld. Voor het spel zijn bijzondere Clubs, waarin meest wagspellen gespeeld en groote sommen verloren worden. Er zij echter in Londen maar drie van deze speel-Clubs, waarvan men geen lid kan worden, dan na voorgestelden goedgekeurd te zijn.

Ook de vreemde Gezanten hebben eene *Club*, waarin al het Ceremoniëel wordt afgelegd. Geen Gezelschap echter komt bijeen, om zich te vermaken, als dit vermaak niet aan den disch kan gevonden worden. Zelfs de koninklijke Societeit der Wetenschappen houdt zich daardoor staande.

De Spending Clubs worden voor de belangrijkste gehouden. Zij zijn dispunt-gezelschappen en scherpen den geest. De eerste ontstond in het begin der achttiende eeuw en is nog heden onder den naam van *Robin Hood* bekend. Zij is thans niet meer in bloei. *Swift*, *Goldsmith*, *Foote* en *Garrick* bezochten haar voorheen vlijtig. Zij is meer de heerschool geweest voor de sprekers in het parlement, en vele jeugdige Regtsgeleerden, en andere voornaam denken hebben zich in haar gevormd. De beroemde *Sacheverel* bezocht haar, tot aan zijnen dood. Men kwam, den winters, eenmaal in de week, te zamen: de intrede kostte zes Engelsche penningen: men twistte over allerlei onderwerpen. Daaruit werden er meer Societeiten op dezen voet ingerigt, waardoor deze in verval geraakte.

De herstelling van zoodanig Gezelschap, volgens het oorspronkelijke ontwerp, werd in den jare 1775 ondernomen. Eenige voorname lieden verbonden zich daartoe, en huurden eene groote zaal op eene aanzienlijke plaats. De zaal werd, zeer fraai verlicht: het hier drinken was verboden: de Vergaderingen werden, eenmaal, in de week gehouden den avonde van acht tot tien uren. Men gaf aan het Gezelschap den naam van de *Debatterende Societeit*. De wetten waren niet die van het Parlement ingerigt: de twiststoffen werden telkens in de Nieuwspapieren aangekondigd: acht le-

(*Het vervolg op de Kant van dese Bladz.*)

van Galicien kwamen en naar Catalonien revenden, meester gemaakt."

Hierop laat het voornoemd dagblad nog volgen. „Dit dient tot waarschuwing dat de Lords Commissarissen van de Admiraliteit onmiddelijk Konvooi-schepen zullen benoemen, om den handel in de Straat van Gibraltar en in de Middellandsche zee te beschermen, tot dat de verschillen met de regering van Algiers vereffend zullen zijn."

Ten gevolge dier gebeurtenissen zijn de assurantie premien op de Schepen, voor de Middellandsche zee bevracht, aanmerkelijk gerezen. Zaturdag waren dezelve van 20 tot 30 Schellingen; gister zijn dezelve tot op 4 guinies gestegerd, tot welken prijs er verscheide koopen gedaan zijn.

Er zijn geene latere berigten van Algiers dan de depeches, welke voorleden zaturdag bij het Gouvernement zijn aangekomen. Men meld dat de Dey eene conferentie met den Kapitein Spencer geweigerd heeft, ten ware hij zich zonder degen vertoonde, eene voorwaarde, waaraan zich die Officier met regt niet heeft willen onderwerpen.

Heden heeft de zitting van de Kamer der Gemeenten niets van belang opgeleverd, dan een rapport van den Kanseller van den Exchequer over de publieke inkomsten en eenige financie-operatien. Die Minister schat het totaal der ontvangsten over het lopende jaar op 57 millioenen ponden sterl., daar onder begrepen 25 millioenen voor de Tollen en 6 voor de Tienden; eindigende zijne redevoering met de belofte om de lasten op de Steenkolen en de Rum af te schaffen, vermits zoo veele petitiën tegen die lasten waren ingekomen, verklarende tevens, dat de Staat daar door dit jaar 250 duizend ponden sterling zoude verliezen.

Men heeft alhier de voldoendste berigten wegens de Grieksche zaken bekomen. De achtingwaardige Leicester Stanhope is gelastigd in het oprigten van een Artillerie-corps, en verzekert dat de Grieken meer dan genoegzame magt hebben om alle sterktens uit de magt der Turken te krijgen. Lord Byron blijft voortdurend de hoop van de zaak der Grieken, geniet overal de liefde des volks en heeft zich belast om in de Oorlogskosten der Grieken te voorzien, tot dat men het montant der geldleening zou hebben ontvangen; ten dien einde heeft hij in Engeland den eigendom doen koopen, waarvan de waarde in handen van de Heeren Ransonetten Compagnie is gesteld, om zulks naar Griekenland over te maken.

De Agent van Lloyds heeft in een brief van den 17 Januarij de volgende lijst gezonden der Schepen welke zich eenige dagen te voren te Maltha bevonden: de *Revenge*, de Fregatten *de Cambrian*, *de Eurydice*, en *de Sibille*, vier Korvetten en twee Kotters.

Gister ochtend ten 8 ure zijn de kiezers van het departement van de Seine op de bepaalde plaatsen bijeengekomen, tot de verkiezing van Steen-opnemers en Secretarissen, welke de beslissende bureaux moeten uitmaken. Er zijn, zegt men, in verscheide Collegien levendige discussien ontstaan over het geheim der stemming en over valsche kiezers die uitgesloten zijn geweest, al hetwelk eene groote verhindering in de werkzaamheden heeft veroorzaakt.

(Het vervolg op de kant van deze Blads.)

*** *De Houtvester in het eerste District der Provincie* ZUID-HOLLAND, geeft bij deze den belanghebbende kennis, dat de aanvragen voor JAGT en VISSCHERIJ in den loop dezer maand ten zijnen Huize kunnen afgehaald, of door de Oppassers aangenomen worden; zullende na dien tijd geene verzoeken, dan bij Request aangenomen worden.

LEYDEN den eersten Maart 1824.

P. C U N Æ U S.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder directie van J. H. HOEDT en W. A. BINGLEY.

Maandag den 1 Maart 1824:

DE KRUISVAARDERS, *Tooneelspel*, in 5 Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*. Verrijkt met deszelfs hiertoe expres vervaardigde Decoratien, Costumes en groot Spektakel. Na hetzelve *eene tweede Representatie van* DE BRANDSCHATTING, *Blijspel*, in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*.

GROOT CONCERT.

Op Morgen, Dinsdag den 2 Maart, des avonds ten half zeven ure, zal J. LEEFLANG, in de Zaal van den Schouwburg op de Oudevest te Leyden, muzijk doen de Heer N. J. DE PLANQUE, *Stads Kapelmeester* te Middelburg, een CONCERT van *Cruzel* en Variatien op de Thema *God save the King*, van *Max Eberwein*, op de Clarinet zal spelen, hetgeen in de rondgezondene Programma's niet is gemeldt.

*** Heden overleed tot mijner groote droefheid, mijne zeer geliefde oudste Dochter, REGINA MARIA, na eene langwijlige Borstziekte, in den jeugdigen ouderdom van nog geen achttien jaren. Hare voorbeeldige gesteldheid in hare Ziekte en de gegronde Troost die zij in de ontvangene *H. Sacramenten der H. Godsdienst* smaakte, doen ons vertrouwen dat hare heilige verlangens om ontbonden te zijn en bij den Goddelijken Verlosser te wezen, vervuld zullen zijn.

LEYDEN 24 Februarij 1824.

J. C. VAN STRAATEN.

Amsterdam den 28 Februarij 1824.

Holland, Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f*	52	a 53
——— Rest. Uitgestelde dito				⅛	⅛
——— Kans-Billetten				43¾	a 44¼
Schuldbrk. Syndicaat 1ste Serie.	5	pCt.	*f*	99¾	a 100¼
Dito van dito . . . 2de ——				99¾	a 100¼
Amortisatie-Syndicaat	4½	——		94¼	a 95
Loten uit dito				71¾	a 72¼
Frankrijk, Trers Consolidés	5	——		101	a 101¼
Rusland, bij *Hope en Comp.*	—	——		99	a 99¾
——— Inschrijv. op 't Grootb.	6	——		48¾	a 49¼
Pruisen. Negotiatie in Londen	—	——		84¾	a 85
Denem. Neg. in Hamburg 1ste ligt.	5	——		76¼	a 77
Dito dito . . . . 2de ——	—	——		77	a 79¾
Spanje, 1805	5½	——		51¾	a 53
——— 1807	5	——		47	a 47¼
——— Coupons				13	a 14
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en Comp.*	5	pCt.		78	a 80
——— dito	4	——		66	a 67
——— Certificaten	2½	——		42¾	a 43¼
——— Neg. Metalliek	5	——		85¾	a 86¼
——— Dito	2½	——		41¾	a 41¾
——— Dito Bank-Actiën	5	——		1170	a 1174
Napels, Certificaten	—	——		78¼	a 79
——— Dito dito in Napels				79¼	a 80¼

*** *Commissarissen en Directeuren van de Hollandsche* BRAND- en LEVENSVERZEKERING-SOCIETEIT hebben gerefolveerd met primo Maart 1824, aan de Geïnteresseerden, over het geëindigde Jaar, eene UITDEELING te doen van vijf per Cent, en van het Excès van het Kapitaal, en alzoo in mindering van hetzelve, drie per Cent, te zamen *Honderd Zestig Guldens* per Aandeel; zullende de betaling gedurende de maand Maart, des morgens van tien tot één ure, geschieden, (excepts Zaturdags en Zondags) ten Kantore van de Directie, op de Heerengracht, bij de Regulierssluis, No. 582; alwaar mede gedurende de maand April, des morgens van 10 tot één ure, voor de Geïnteresseerden ter visie zal liggen, de Balance der Societeit van het afgeloopene Jaar.

*** Een Burger JONGMAN, verlangt ter uitoefening van zijn beroep, zoo als mogelijk in het midden der Stad Leiden, bij Burgerlieden KOST- INWONING enz., hebbende hij tot uitoefening van zijn beroep niet anders benodigd dan een klein benedenkamertje, waarin zijne Stookplaats. Die hier toe genegen mogten zijn, gelieven zich onder Litt. B., schriftelijk te adresseren bij den Heer L. HERDINGH, Boekhandelaar te Leiden.

*** Bij Te. NATHANS op den Nieuwen Rijn te Leyden, bij wien in de *Hoofd Kon. Ned. Loterij* getrokken zijn de kapitale Prijzen, als: 1 à *f* 120,000; 1 à *f* 30,000, 1 à *f* 80,000; benevens een aantal mindere Prijzen en Premiën, alle nog te bekomen in de *Eerste Klasse* der 130*ste Kon. Ned.* LOTERIJ, Heele en Gedeelten van LOTEN, in *Huur* en in *Koop*, als mede voor alle Klasse door gefourneerd, Prijs-Courant. Conditiën *gratis*. De Trekking neemt een aanvang op Maandag den 15 Maart aanstaande.

*** Op Zaturdag den 6 Maart 1824, zal men binnen Leyden in het Logement aan den Burg, publiek doen veilen en verkoopen: Een uitmuntende vermakelijk wel aangelegde en met exquise Vruchtbomen beplante SPEEL-TUIN, waar van ook een groot gedeelte tot Moeshof is geapproprieerd, genaamd *KRUISMANS-RUST*, met deszelfs hegte, sterke wel onderhouden en logeable Huizinge, zijnde sedert eenige jaren ook gebruikt tot een *Winterverblijf*, voorzien van vier behoorlijke bewoon-Kamers, waarvan twee met Schoorsteenen, ruime Kenken, Kelders, vier boven-Kamers, groote Zolder, ruime Speelhuizen, hebbende alle genaamde Uitrichten, Schuren en verdere Getimmerten en Commoditeiten, item Goudzuigh kom; staande en gelegen even buiten de Hoogwoerdspoort der Stad Leyden, aan den Hogen Rijndijk, onder Soeterwoude, en strekkende tot aan het Utrechtsche Jaagpad. Zullende daags vóór en op den Verkoopdag, des voormiddags van 9 tot 12, en des namiddags van 2 tot 5 ure, te kies zijn. Inmiddels is nadere informatie te bekomen bij den Notaris VAN KLINKENBERG DOZY, te Leyden voornoemd.

*** De Boekhandelaars ARBON en KNAP te Rotterdam, geven uit en verzenden alom: GEDACHTEN *over den* CHINA-HANDEL *en den* THEE-HANDEL: *strekkende ten bewijze dat alle belangen zich vereenigen tot de oprigting eener Societeit op vereenigd Kapitaal handelende, aan welke bij uitsluiting die takken van Commercie overgedragen worden.* Prijs 75 Cents.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

De Baron Hyde de Neuville, Ambassadeur des Konings te Lissabon, heeft aan den Minister van buitenlandsche zaken eene officiele nota van den Markies de Palmella doen toekomen, waaruit blijkt dat die Minister, onder de oogen van zijn allergetrouwste Majesteit eene nota van den Baron Hyde de Neuville gehaald hebbende, waarin Zijne Exc. het verzoek ondersteunde van vele fransche Kooplieden, die verlof vroegen om verscheidene fransche koopwaren, in het groote Tolhuis van Lissabon aangehouden, weder te vervoeren, Zijne Maj. de Koning van Portugal gedisponeerd heeft te verordineren, dat alle Koopwaren, waarvan in de Nota van den Baron Hyde de Neuville gesproken wordt, vervoerd mogen worden, zelfs die, welke vóór het dekreet van Lissabon van den 7 Juny 1823 in de Magazijnen waren.

Eene telegrafische depesche, eerplaster alhier aangekomen, berigt dat Eugenius Beauharnais, Prins van Eichstadt, voormalig Onderkoning van Italien, den 21 dezer te München is overleden.

Briefven van Rome van den 10 dezer bevestigen het gerucht *de Diario di Roma* van den vorigen dag, ten opzichte van den toestand des Heiligen Vaders gemeld had. Z. H. houdt nog steeds het bed en is nog niet in staat zijn vertrek te nemen om naar het Vatikaan te gaan, welke vóór het debiteren van Listabon van den 7 Juny 1823 in de Magazijnen waren.

Eene telegrafische depesche, eerplaster alhier aangekomen, berigt dat Eugenius Beauharnais, Prins van Eichstadt, voormalig Onderkoning van Italien, den 21 dezer te München is overleden.

Briefven van Rome van den 10 dezer bevestigen het gerucht *de Diario di Roma* van den vorigen dag, ten opzichte van den toestand des Heiligen Vaders gemeld had. Z. H. heeft